

парично възнаграждение и *нишанъ* (орденъ), ако прѣдаде на турската полиция по главнитѣ дѣйци на „тайното съзаклятие“ „*взирѣ* и *взиз*“ отъ държавата.

Прѣвъ 1869, мѣсець декември, *Миларовъ* отпътувалъ за Букурещъ, проведенъ лично отъ Али-паша да подкупи редакцията на в. „Свобода“. За да маскира тайната си мисия въ Букурещъ *Миларовъ* пушалъ въ ходъ между българитѣ въ *Бал-капанъ* слуха, че отива да се учи въ западна Европа. Въ качеството си на бѣдъжци студентъ той сполучилъ да вземе отъ повиднитѣ търговски кантори отъ Бал-Капанъ прѣпоръчителни писма до извѣстни кантори въ Браила, Галацъ, Букурещъ, Бѣлградъ и Виена. П. Р. *Славейковъ*, бидѣйки увѣренъ, че неговия младъ сътрудникъ отива да „слѣдва наукитѣ по правото“, далъ му прѣпоръчително до Л. Каравелова. Въоруженъ съ 500 *лири турски*, дадени му отъ министѣра на полицията, и снабденъ съ нѣколко прѣпоръчителни писма *Миларовъ* се явилъ прѣдъ Л. Каравелова. Основавайки се на „прѣпоръчителното“ отъ Славейкова Люб. Каравеловъ приелъ *Свѣтослава* любезно. Два дни *Миларовъ* гостувалъ у Каравелова, приструвайки се на пѣтникъ-студентъ, и чакъ на третия день се рѣшилъ да му съобщи тайната си мисия и условията на подкупването. *Каравеловъ* го изхокалъ и го помолилъ да напустне квартирата му. *Свѣтославъ* се прѣселилъ въ една отъ стаитѣ на хотелъ „Дачия Романия“. „Голятѣ и боси, и зли като оси хѣшове“ научили се отъ Ценовича, че нѣкой си Сапуновъ, *шпионинъ на Али-Паша*, се намира въ Букурещъ. Хѣшветѣ трѣгнали по стѣпкитѣ му: въ една тъмна нощъ (когато се е връщалъ отъ турското консулство въ хотела) издебнали го, взели му кесията (200 *лири*) и, като го утупали добрѣ, заповѣдали му да напустне Романия, иначе ще бѣде убитъ. *Миларовъ* се оплакалъ на градоначалството и уфейкалъ въ Бѣлградъ. Виновницитѣ на скандала: *Димитъръ Пехливановъ* и *Христо бузаджията* били арестувани и распитани. Столичнитѣ вѣстници на Романия разгласили за „тайната мисия“ на нѣкой си Сапуновъ, шпионинъ на Али-паша. И редакцията на в. „Свобода“ въ „иссо“